

AYDINLIĞA GİDEN YOL

Şeniz Yücel

ŞENİZ YÜCEL, Tahsil Hayatını İstanbul'da tamamladı. Marmara Üniversitesi Matematik Öğretmenliği (İngilizce) bölümünden mezun oldu. Ailede huzur ve mutluluğu sağlayacak kitaplar yazdı. Kitaplarında ayet ve hadisler ışığında, psikoloji ilmiyle harmanlanmış bilgiler verdi. Yurt içinde ve yurt dışında hayır dernekleri, okul ve vakıflarda seminerler verip, kitaplarını imzaladı. "İnsanların en hayırlısı, insanlara faydalı olandır" hadis-i şerifi hayatının gayesi oldu. Amacı; Aile bütünlüğünü korumak, ailelerde huzur ve mutluluğu sağlamak adına farkındalık oluşturup, insanların açısını değiştirmektir. Yazar, 30 senelik evli olup, 2 oğlu ve 1 torunu bulunmaktadır.

Yazarın Yayımlanmış Eserleri;

1. Aydınlığa Giden Yol (Gonca Yayınevi)
2. Mutluluk Allah'a İnanmaktır (Gonca Yayınevi)
3. Bebeklikten Ergenliğe Çocuklarımızı Nasıl Yetiştirelim? (Gonca Yayınevi)
4. Çocuklar ve Gençler için Dua Kitabı (Gonca Yayınevi)
5. En Güzel Hediye Dualarımız (Gonca Yayınevi)
6. "Çocuğun Tefekkürü" konusunda yazılmış çocuk hikâyeleri:
 - "Hasan'ın Macera Dolu Keşfi" (Gonca Yayınevi)
 - "Düşünen Çocuk Mahmut" (Gonca Yayınevi)

İletişim Adresi: senizyucel69@hotmail.com

Instagram: @senizyucel_

Twitter: @senizyucel7

Şeniz Yücel

AYDINLIĞA
GİDEN YOL

GONCA YAYINEVİ

Gonca Yayın Grubu : 115
Gonca Yayınevi : 115

Kategori : Kişisel Gelişim > İslam İnancı

Eser Adı : Aydınlığa Giden Yol
Eser Sahibi : Şeniz Yücel
ISBN : 978-605-7735-24-9
1. Baskı : Nisan - 2022

Yayın Yönetmeni : Zahid Başpehlivan
Yayın Koordinatörü : M. Recai Başpehlivan
Yayın Editörü : Nurefşan Göröl
Sayfa Düzeni : DBY Ajans
Kapak Tasarım : Gonca Grafik Ofisi
Baskı & Cilt : Egem Basım Yayın (Sertifika No: 43624)

Yayıncı Künyesi

Sertifika No: 44071

Gonca Yapım Matbaacılık Yayıncılık Eğitim Hizmetleri San. ve Tic.A.Ş.

Balabanağa mah. Büyük Reşit Paşa cad. No:16/B - 7 Fatih/İstanbul

Tel: 0(212)-528-50-76

Fax: 0(212)-519-71-98

www.goncayayincilik.com

editor@goncayayincilik.com

5846 Sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'na göre; Bu eserin tüm fikri hakları Eser Sahibi'ne aittir. Mülki hakları ise özel anlaşmalı olarak Yayınevi'ne aittir. Tanıtım amaçlı alıntılar haricinde, yazılı izni alınmaksızın kullanılması veya çoğaltılması yasaktır.

Bu Kitabı Okuyan Kardeşlerime;
“Her iki dünyaları Cennet olsun”

Dualarımla...

ŞENİZ YÜCEL

“Bu kitabı hayattaki en değerli
varlıklarım olan oğullarım;
Hasan ve Mahmut’a ithaf ediyorum”

İÇİNDEKİLER

TAKDİM.....	1
İMTİHAN DÜNYASI.....	3
Bu Dünyaya Hangi Gözle Bakacağız?	3
Sıkıntı ve Musibetlere Karşı Bakış Açımız Nasıl Olmalı?	10
Beterin beteri.....	12
Hastalıkta Sabır	27
SIRLI GERÇEKLER.....	29
Düzceli Mehmet.....	29
Yanmak Vakti	33
Körler Ülkesi.....	37
Allah'ın Rahmeti.....	38
Serap.....	41
Kâbus.....	43
Yeşil Elbise.....	46
ALLAH İNANCIMIZ.....	48
Allah'a İmân.....	48
Allah'a İnanmanın İnsana Kazandırdıkları	56
Allahû Teâlâ'yı Neden Göremiyoruz?	58
Allah Sevgisi.....	59
Allahû Teâlâ'nın Rahmeti	62
İslâm Dininin Güzellikleri	64
İlim Allah'ın Varlığını İspat Ediyor.....	66
Esmâ-ul Hüsnâ'nın Tecellilerinden Örnekler	68
Deprem ve Allah İnancımız.....	69
Reenkarnasyon	71
NAMAZ	72
Namaz Neden Çok Önemli Bir İbadettir?.....	72
Namaz Kılmaya Muhtacız.....	76

Namaz Kılarken Hangi Düşüncelerde Olmalıyız?	79
Namazı Huşû ile Kılmak.....	83
Büyüklerin Namazdaki Hâli	86
Televizyon.....	87
Namaz Kılmayanın Durumu.....	89
ÂHİRET İNANCIMIZ.....	91
Âhret İnancımız Nasıl Olmalı?	91
Damdaki Deve	94
Cennet.....	95
KURAN-I KERİM	97
Rakamlarla Kur'an Mucizeleri.....	97
Mucize Kitap Kur'an-ı Kerim	98
İBADET HAYATIMIZ.....	102
İbadete Başlama.....	102
İlim.....	105
Tevbe	108
Riyâ (Gösteriş).....	109
Gözyaşı.....	110
Şükür	110
Rızık	111
Vermeyince Mabud Neylesin Sultan Mahmut?	112
Haram Yeme.....	113
Zikir	115
Dine Hizmet.....	116
Hayır Vermek.....	118
Sevap - Günah.....	119
Çok Yeme - İçme.....	122
Oruç.....	124
Zekât	124
Kurban Kesme.....	125
Çok Sevaplı İbadetlerden Örnekler	125
Şeytan.....	128
Vesvese	129
Zamanın Değeri.....	130

EVLİLİK HAYATIMIZ	132
Hayırlı Bir Eş Nasıl Olur?	132
Evlilik Hayatındaki Bazı Problemler ve Çözümleri	135
Kadın - Erkek Eşitliği	140
Eş Seçerken Nelere Dikkat Etmeli?	141
İslâm Dininde Kadının Değeri	143
Birden Fazla Kadınla Evlilik	144
Kur'an Örtünmeyi Emrediyor	145
Örtünme Neden Gerekli?	147
Tesettürle İlgili Bazı Meseleler	150
Güllerin En Güzeli	152
AHLÂKİ DAVRANIŞLARIMIZ.....	153
Hayâ.....	153
Dedikodu	154
Susmak, Hayır Konuşmak.....	156
Alçak Gönüllülük.....	158
Anne - Baba Hakkı	159
Cennetteki Komşu.....	160
Arkadaş	160
Yalan Söyleme.....	161
Öfke	162
İyi ve Kötü Huylarımız.....	162
Dinimizce Yanlış Olan Davranışlar	168
Küfre Götüren Sözler	170
Cinler, Ruh Çağırma.....	171
Öldükten Sonra Nasıl Anılmak İsteriz?	173
ÇOCUK EĞİTİMİ.....	175
Şefkat Kahramanı Anneler	176
Çocuğu Eğitirken Yapılan Yanlışlar.....	177
Çocuğumuzu Nasıl Yetiştirelim?	182
Suçlu Kim?	193
Çocuğun Kendine Güvenini Artırmak İçin Neler Yapılabilir?.....	194
Çocuğun Okul Başarısını Artırmak İçin Neler Yapılabilir?	195
Anneme Mektup.....	196

HAC.....	199
“Hac” İbadeti Deyince Ne Anlamalıyız?.....	199
Kutsal Topraklarda Yapılan İbadetlerden Bazılarının Sevapları.....	202
Hac’da Yapılan Dualardan Örnekler.....	207
PEYGAMBER EFENDİMİZ (S.A.V).....	208
Peygamber Efendimiz (s.a.v)’e Olan Sevgimiz.....	208
Peygamberimiz (s.a.v)’in Örnek Ahlâkı.....	208
Peygamberimiz (s.a.v)’in Sünnetine Uymanın Gerekliği.....	211
Peygamberimiz’in Yaşantısından Örnekler.....	213
Peygamberimiz (sav)’in Evlilikleri.....	218
Evlerimize Üç Günlüğüne Misafir Olsa.....	219
BÜYÜKLERİN HAYATINDAN ÖRNEKLER.....	222
Hz. Musa (a.s) ile Hızır (a.s).....	222
Padişahın İşi Ne?.....	225
Mahmud Hüdâi Hazretleri.....	229
Sığınılacak Tek Kapı.....	230
Üstad Bediüzzaman Hazretleri.....	230
Somuncu Baba.....	231
Nasihat.....	232
Hz. Rabia.....	232
ÖLÜM.....	233
Ölümü Sevmek.....	233
Ölen Kişinin Arkasından Neler Yapmalı.....	234
Şehitlik.....	236
Cehennem.....	237
DUA.....	239
Duanın Önemi Büyüktür.....	239
“Duam Kabul Olmuyor” Dememeli.....	241
Kabul Olan Dua.....	243
Duamızın Kabul Olması İçin Nelere Dikkat Etmeliyiz?.....	243
Duaların Kabul Olduğu Vakitler.....	245
Patron ile İşçisi.....	245
Örnek Dualar.....	246

Namazlardan Sonra Okunabilecek Dua Örneği	247
Esmâ-ül Hüsnâ'nın Mânâları.....	248
Kur'an-ı Kerim'den Dualar	253
Hapşurunca Okunacak Dua.....	258
Dua.....	258
Hafızayı Kuvvetlendirmek İçin Dua	259
Esmâ-ül Hüsnâ.....	260
Sofra Duası	262
Tevbe-İstiğfar	262
Hz. Ebu Bekir Sıddık'ın Münacatı, Duası.....	264
Hastalık İçin Dua.....	265
Hastalık İçin Tesbih.....	265
Ezan Okunduktan Sonra Okunacak Dua.....	265
Namazlardan Sonra Okunacak Sûreler.....	266
Sabah Namazından Sonra Okunacak Dua.....	266
Abdest Alırken Okunacak Dualar.....	266
Bu Dua Abdestten Sonra Okunur.....	267
Kadir Sûresi	268
Bazı Sûrelerin Faziletleri.....	268
Her Muradın Halli İçin Tesbih.....	269
Kur'an-ı Kerim'den Her Gün Okunacaklar.....	269
Peygamberimiz (s.a.v) Şöyle Dua Ederdi.....	270
İbrahim Aleyhisselâm Ateşe Atıldığında Şöyle Dua Etmıştır	271
Peygamberimiz (s.a.v)'in Tavsiye Ettiği Yatarken Okunacak Dua	271
Salat-ı Tefriciyye.....	273
Nafile Namazlar.....	274
Cin ve Şeytanın Şerrinden Korunmak İçin Aşağıdaki Sûreler Okunur	277
Korkulduğunda ve Yalnızlık Duyulduğunda Okunacak Dua	277
Bütün Duaları Kapsayan Dua	278
Hacet ve Dilek Duası.....	278
Çarşıya Girilirken Okunacak Dua	279
İsm-i A'zam Duası.....	279
Kur'an'daki Şifa Âyetleri	281

Zelzele Duası	281
Secde Ayetleri	281
Camiye Girilirken Okunacak Dua	284
Nazardan Korunmak İçin.....	284
Üç Aylar Boyunca Okunan Dua	284
Üç Aylar Girince Okunan Tesbihler	285
Miraç Gecesindeki İbadet ve Dualar.....	287
Berat Gecesinde Yapılacak İbadetler.....	288
Ramazan Ayı Tesbihi	291
İftar Duası	292
Ramazan Ayında Her Gün Bir Tane "Yasin Sûresi" Okunur.....	292
Kadir Gecesinde Yapılacak İbadetler.....	294
Kadir Gecesinde Çekilmesi Sevap Olan Tesbihler.....	296
Kadir Suresi	297
Tesbih Namazı.....	297
Arefe Günü Yapılacak İbadetler (Kurban Arefesi).....	298
Kurban Bayramında Yapılacak İbadetler	300
Kurban Duaları	301
Bayram Gecesi Duası.....	302
Aşure Günü Yapılacak İbadetler	302
Safer Ayı Duası	303
Sûrelerin Namazda Okunuş Sırası.....	304
KAYNAKLAR.....	307

TAKDİM

Değerli milletimizin temel sorunu, kitap okuma alışkanlığımızın olmamasıdır. Zaman kavramının önemini yeterince bilmediğimiz bu ahir zamanda, kitap okuyarak ve ibadet ederek imanımızı korumalıyız. Okuma alışkanlığımızı geliştirdiğimizde, bu asil milletimizin insanları lâıyk olduğu yere gelecektir.

Bu zaman darlığını göz önünde bulundurarak, her çiçekten bal alma misâli, değişik konulardan özet bilgileri ve ders alabileceğimiz gerçekleri sade bir dille yazmaya çalıştım.

Ülkemizin bilinçli, bilgili ve bildiğini uygulayan, İslâm'ı yaşayan müslümanlara ihtiyacı vardır. İnsanın diğer mesleklerden önce, iyi bir müslüman olmayı meslek edinmesi gerekir. Daha sonra doktorluk, öğretmenlik, mühendislik vb. meslekler gelir.

Medyada, birçok televizyon kanalında örnek şahsiyetleri göremiyoruz. Çocuklarımız ekranda gördüklerini kendilerine örnek alıyorlar. Biz, çocuklarımız olumsuz şahsiyetleri örnek aldıklarında tepki göstermek yerine, onlara Peygamber Efendimiz (s.a.v)'in örnek ahlâkını öğretmeliyiz. Peygamberimiz (s.a.v)'in sünnetine uyma gayretinde olmalıyız.

İlk önce kendimiz bilinçli, bilgili ve ihlâslı bir müslüman olalım ki; evlâdımızı da öyle yetiştirelim.

En büyük âlimler, çok fazla hocadan ders aldıkları halde, annelerinin küçükken verdiği dinî derslerin üzerine bilgiler eklediklerini söylerler. Bir evliyâyâ annesi şöyle demiştir: “Oğlum, kerâmeti kendinde bilme! Ben seni Yasin Sûresi okuyarak emzirdim.”

Çocuk yetiştirirken, dikkat edilecek en önemli nokta, annenin okuyarak, bilmediğini sorarak kendini yetiştirme gayreti içerisinde olmasıdır. Her anne bir Hz. Hatice, bir Hz. Fâtıma gibi olmaya çalışmalı ki, yetiştirdiği çocuk da mükemmel olsun.

Babalar da sadece evin maddî ihtiyaçlarını karşılayarak, görevlerinin bittiğini düşünmemeli, çocuk yetiştirmede anneye yardımcı olmalı.

Asrımızın âlimi Bediüzzaman Said-i Nursî hazretlerinin babası, ineğini olatmaya götürüp, getirirken ineğin ağzını bağlardı. Yolda başkalarının bahçesinden inek otlarsa, haram yemiş olacağını düşünürdü. İşte, çocuklarına haram yedirmeme konusunda bu kadar hassas olan baba, asrımızın âlimi Bediüzzaman hazretlerini yetiştirdi.

Sahabe, bir minibüsü dolduracak kadar insandan oluşuyordu. Fakat onlardaki ihlâs, iman ve gayret sayesinde İslâm çığ gibi büyüdü. Şimdi, sahabeden çok fazla sayıda müslüman var fakat onlardaki gayret ve ihlâs yoktur. Demek ki, nitelikli müslüman yetiştirmek gerekiyor.

Bir ilmî meseleyi duyduğumuzda, “Ben bunu da, daha fazlasını da biliyorum” diyoruz. Fakat bilmekle iş bitmiyor, insan bildiğini uygulamiyorsa ne kıymeti var?

En kalbî duam: Kendim başta olmak üzere bütün Müslümanların; şekilci değil, bilinçli, şuurlu, bilgili, ihlâslı müslüman olmalarıdır. Eğer ortada bir güzellik varsa Allah’tandır. Eğer hatalar varsa, onlar da bizim nefsimizdendir.

Gayret bizden, yardım Allah’tan.

Niyet hayır, akıbet hayır.

ŞENİZ YÜCEL
2020, İstanbul

İMTİHAN DÜNYASI

Bu Dünyaya Hangi Gözle Bakacağız?

• Güzel gören, güzel düşünür. Güzel düşünen hayatından lezzet alır.

• Bu dünya bir han, oturanları da bu handa kalmaya gelen misafirlerdir. Bu han, Allah (c.c) tarafından süslenmiştir. İçeride buraya gelen misafirlerin davranışları kameraya çekilir. Bu handan ayrılınca, dünya hayatı biter, insanın omuzlarında bulunan melekler, yaptıklarının tamamını kameraya alır gibi deftere yazarlar. Âhirette buna göre insan ceza veya mükâfat görür.

• Dünyayı, Cenâb-ı Hakk'ın güzel isimlerine ve âhirete bakan yönüyle severiz. Rabbimizin bize yazdığı muhteşem bir mektup gibi, her varlığı bir harf, bir kelime kabul ederiz. Cenneti kazanmaya vesile olması yönüyle severiz. Sevmeyeceğimiz yönü, insanın heveslerine bakan yönüdür. Çünkü fanidir, elemlidir, aldatıcıdır.

• Bu dünyayı bir tarlaya benzetelim. Bu dünyada ne ekersek, öbür dünyada onu biçeceğiz. Tarla, güneşlenme yeri değildir. Tarlaya hiçbir şey ekmez, devamlı dinlenirsek, tarladan bir ürün alamayız. Tarlada yazın çalışmazsak, kışın aç kalırız. Bu dünyada âhret için çalışmazsak, kabir kışında mahvoluruz.

• Hz. İbrahim ateşe atıldığında, bir karınca bu ateşleri söndürmek için su taşıyordu. Karıncaya, “Senin getirdiğin sudan

ne olacak, bu büyük alevleri söndürmez ki!” dediğinde şöyle cevap verir: “Allah’ın benden istediğini yapıyorum, elimden ancak o geliyor, onu yapıyorum”. Biz de âhiretimiz için karınca misâli, elimizden geleni yapalım.

- Peygamberimiz (s.a.v): “Nasıl yaşarsanız, öyle ölürsünüz. Nasıl ölürseniz, öyle dirilirsiniz.” buyurmuştur. (Münavî, Feyzü’l-Kadîr, V, 663)

Ölüm döşeğindeki şu iki insana bakalım: İnsanlardan biri ağır hasta, devamlı aynı şeyleri, yattığı yerde otomatik olarak yapıyor. Hasta döşeğinde abdest alır gibi davranıyor, devamlı namaz kılıyor, diliyle dualar okuyor. Ömrünü devamlı Allah’a yakın olarak geçirdiği için, son anı da öyle oluyor. Diğer kişi, aynı derecede ağır hasta, dilinden devamlı şu cümleler dökülüyor: “Kum getirin, çakıl getirip dökün, duvarları yarın bitirin!”

Bu insan zengin bir müteahhit. Ömrünü devamlı inşaat yaparak geçirmiş, son anı da öyle geçiyor. Dili, “Lâ ilâhe illallah” demeye alıştıralım ki, son nefeste de söyleyebilelim. “Her kul öldüğü hal (amel) üzere diriltilir.” Hadis-i Şerif (Müslim, Cennet 83)

Hayata iyi başlamak, güzel devam ettirmek ve başarılı bitirmek isteyenler, başka örnek aramadan Peygamberimiz (s.a.v)’i örnek alsınlar.

- Hayata İslâm gözlüğüyle bakıp, iman gücüyle düşünmeliyiz. Böylece insan her zamanını bayram gibi geçirir, hiç maatem yoktur ona.

- Âlimler, akıllı insanı, “âhiretini kurtaran kişi” olarak tanımlıyor. Biz ise, akıllı insanı, “bu dünyasını kurtaran, işini yoluna koyan kişi” olarak tanımlıyoruz.

- İnsan; olanı değil, görmek istediğini görür. İnançlı bir bakış açısı ile insan herşeye dost olur,çünkü herşeyi, herkesi Allahû Teâlâ yaratmıştır. Yaratılanı, Yaratan’dan ötürü sever.

- Dünya, Cennet’e göre zindan gibidir. Dünya Cehennem’e göre Cennet gibidir.

- Şûrâ Sûresi 20. ayette, “Kim âhiret sevabını isterse, onun sevabını artırırız. Kim dünyalık isterse ona dünyalık veririz, fakat âhirette ona hiçbir nasip yoktur.” buyrulur.

- Geçmişin ve geleceğin olumsuz olaylarından dolayı kaygı ve üzüntü duymak yerine; geçmişe de, geleceğe de demir bir perde koyalım. Sadece bu günü Allah’ın rızasını kazanacağımız işlerle dolu dolu geçirmeye çalışalım.

- Dünya sevgisi, bütün hataların başıdır. Çünkü haset, kin ve kıskançlık ondan olur. İnsanlar arasındaki kin ve kıskançlık insanları günaha götürür.

Şu anda Azrâil aleyhisselâm gelip: *“Cenâb-ı Hakk’tan size bir saatlik müddet var. Bu arada ne yapacaksınız, hemen yapın! Ben bir saat sonra gelip ruhunuzu alacağım”* dese, ne yaparız? Her birimiz, kendince en önemseddiği şeyi söyleyerek: *“Kaza namazlarımı kılarım, kul haklarını helâl ettirmeye çalışırım, borçlarımı öderim, hayır hizmetlerine mallarımı bağışlarım”* deriz.

O da bize: *“Ey mübarekler şunları hemen şimdi yapmaya başlasanız ya”* dese, öyle bir durum olsa, yine de bir saatlik garantimiz olacaktı. Ama şimdi bir saniye bile hayatta kalma garantimiz yok.

- Cenâb-ı Hakk’ın yarattıklarında hiç israf ve gelişigüzel-lik yoktur. Bu bakımdan, olayların hikmetini araştırıp, ibret almak gerekir. Allahû Teâlâ, ömrü üç gün olan bir kelebeği bile en sanatlı şekilde yaratmıştır. *“Nasıl olsa, üç gün sonra ölecek, basit şekilde yaratayım”* dememiştir.

- Anne karnındaki bebek, içinde bulunduğu ortamın en mükemmel ortam olduğunu düşünür. Anne karnında, karnı doyuyor. Ortam ne soğuk ne sıcaktır. Ayrıca burası onun için geniş bir yerdir. Bebek, anne karnından, dünya ortamına geldiğinde, ağlamaya başlar. Düşünür ki, geldiği dünya çok kötü bir yerdir, en iyi dünya anne karnındaki dünyasıdır.

Biz de bu bebek gibi içinde bulunduğumuz dünyanın iyi olduğunu düşünüp, âhîret hayatını bilmediğimiz için, âhîret hayatından ürküp, çekiniyoruz. Fakat Cennet bu dünya ile kıyaslanamayacak kadar güzeldir.

- Nice zenginler vardır ki, bir fakirin geçirdiği mutlu bir gün karşılığında, bütün servetini vermeyi düşünür. Huzursuzluk sebebiyle canına kıyan zenginler vardır. Öyle fakirler de vardır ki, her günü diken yutar gibi geçirirler. Ne zenginlik mutluluğun sebebi, ne de fakirlik. *İnsan* sadece mideden ibaret bir mahlûk değildir. Ruhu, kalbi tatmin edilmedikçe bütün dünya tek bir insana verilse, yine o insan huzurdan nasipsizdir. Bütün insanlar mutlu olacakları ebedî bir meskene göre, Cennet'e göre hazırlanmalı. Yoksa geçici dünyada insana ne verirseniz verin, mutlu edemezsiniz.

- Hz. Ömer (r.a) yüzlerce at besliyordu. Hz. Osman (r.a) yüzlerce deveyi yüküyle bağışlayacak kadar zengin ve cömertti. Zira, her ikisini de birleştiren bir nokta vardı ki, o da şuydu: İki de sade bir hayat sürüyor, bir parça kuru ekmek yiyor, kum üzerinde yatıyor ve halkla oturup kalkıyordu. Zorlama ile elde edilecek neticeler değildi bunlar. Bilâkis İslâm'ın kazandırdığı ruhtu.

- Günahı çok olanın hayırlı ameli de çok olmalıdır. İnsan işlediği günahlardan dolayı ezilip, üzülmeli hatta vicdan azabı duymalıdır. Bu tür üzülmeler, bir nevî tevbe-istiğfar mânâsına gelir, hem de imanın işaretinden kabul edilir. Hadis-i şerifte

şöyle buyrulur: “Mümin günahını başına yıkılacak dağ gibi görür, korku ve vicdan azabı hisseder. Münkir ise burnu ucuna konan sinek gibi basite alır, önemsemez.” (Buharî) “Ben günahı çok bir insanım. Öyleyse daha çok hizmette bulunmalı, dine hizmette çok sevap kazanmalı, günahlarımı böyle birçok hizmetlerle affettirmeye çalışmalıyım.” demeliyiz. İslâm’a karşı savaş verip, bir çok günaha giren, ancak Mekke’nin fethinden sonra İslâm’la şereflenen İkrime, bundan sonra cepheden cepheye koşmuş, savaşlarda hem de en önde çarpışmaya başlamıştır. Hatta kumandanı onu ikaz eder: “Ey İkrime, kendini en öne çıkarıp da düşman oklarına hedef etme, sen de herkes gibi geride saf nizamında dur.” deyince İkrime şöyle cevap verir: “Ben herkes gibi değilim. Öyle ise herkes gibi geride saf içinde kalamam. Benim günahım herkesten çoktur. Öyle ise hizmetim, fedakârlığım da herkesten çok olmalı, böylece bunca günahları böylesine farklı fedakârlıklarla affettirmeliyim.” Biz de bu düşüncede olmalıyız.

- İnsan bazen şu düşüncelere dalıyor: “Yaşım ne ki daha gencim. Emsallerime göre fena sayılmam. Malım, mülküm, gelirim yerinde, eşim, dostum çevrem var.” dediğinde, dört duvar arasına sıkışıp kalmasına rağmen, kendini renkli bir hayatın içinde görüyor. Ölümün yüzü soğuk olduğundan, ölüme soğuk bakıyor, ona uzak duruyor. Akla, hayale gelmeyen yiyecek, giyecek çeşitlerinde tesellî arıyor. Hâlbuki imanlı kişiler için ölüm, bir odadan diğer odaya geçmek kadar normal. Yine imanlı insanlar için ölüm, “Ebedî saadet saraylarına açılan bir koridor”. Meleklerin hayran olduğu Peygamberimiz (s.a.v)’e, sahabeye, sâlihler ulaştıran bir vesiledir. Artık ben yaşlandı, benim İslâm için yapacağım birşey yok!” diye düşünenler, kendilerine Ebû Eyyûb Ensarî hazretlerini örnek

alabilirler. Ebû Eyyûb Ensarî hazretleri, 80 yaşından sonra İstanbul'u fethetmeye gelmiştir.

- İnsan misafir gittiği evde bulunan eşyalara kalbini bağlamaz. Çünkü onlar hiçbir zaman misafirin malı olmaz. Biz, bu dünyada misafir olduğumuzdan, kalbimizi dünyadaki eşyalara bağlayamayız. Ömrün uzun veya kısa olması önemli değildir. Önemli olan nasıl değerlendirildiğidir. İmam-ı Gazâlî, Suyutî gibi âlimler 50 yaşına gelmeden ölmüşlerdir, fakat yazdıkları kitapların sayısı akılları şaşırtıcıdır.

- Allahû Teâlâ, Kur'an-ı Kerim'de her zaman düşünmemizi istiyor. *"Acaba kendimiz, anne, babamız doğru yolda mı? Eşimiz, komşumuz, doğru yolda mı? Onların yolundan gitmek doğru mudur?"* şeklinde düşünmeliyiz.

- Eğer hayat sadece eğlenmek olsaydı, diskoteklerde en çok oynayan, zıplayan insanlar en mutlu kişiler olurdu. Fakat uyuşturucu kullanan ve intihar eden gençler, genellikle disko-teğe devam eden gençlerden çıkıyor. Demek ki hayat eğlenmek için değil, Allah'a kul olmak için verilmiştir.

- Her gün bir bayram, bir gün kutluyoruz. Örnek olarak; dans günü, sevgililer günü, vb. Hayat devamlı vur patlasın, çal oynasın mıdır? Bir gün de *"düşünme günü"* konsa; *"Niye yaratıldık, niye dünyaya geldik?"* gibi.

Gençler en verimli çağlarında, boş şeylerle oyalanıyorlar. Herşeyi olduğu halde, mutsuz gençler çoğalıyor toplumuzda, çünkü "neden yaşadığını" bilmiyorlar. Hayatın sırrını çözmek, hayatın gayesini öğrenmek çok kolaydır.

Dünyayı isteyen dine sarılsın, Âhireti isteyen dine sarılsın, Hem dünyayı, hem âhireti isteyen yine dine sarılsın.

- Hayatının son dakikalarını yaşadığını bilen bir kimseye, bütün servetini verdiği takdirde, ömrünün bir ay daha

uzatılabileceği söylene, elbette ki hiç tereddüt etmeden bütün servetini verecektir. Demek ki bir ömür boyu kazanılan servet bir aylık ömre karşılık gelmiyor. O halde, bir günümüzü oyun ve eğlenceyle geçirdiğimizde, ertesi gün elimizde bir hiç kalır. O günü ticaretle geçirsek, servetimize birşeyler ilâve etmiş ve yarınımızın maddî ihtiyaçlarını karşılamış oluruz. Bu dünyanın yarını da âhiret olduğuna göre yarın elimizde kalacak, yani hasenat defterimize kâr olarak geçecek işlere ne derece yönelmiş olmamız gerektiği açıktır.

- Âhirette bizi kurtaracak bir eserimiz yoksa, fâni dünyada bıraktığımız eserlerin ne kıymeti var?

- Biz istesek de nimetlere doyamayız. Çünkü nimetler geçicidir. Ya biz ölürüz, ya nimetler kaybolur. Yani bu dünyada sahip olduğumuz nimetler, asıl nimetlerin sadece örnekleridir. Demek ki ebedî nimet yeri vardır.

- Üç günlük dünya hayatı nasıl olsa geçecek. Günler iyi geçse de, kötü geçse de bitecek. Gençlik nasıl olsa bitecek, günahlarla geçse de bitecek. Önemli olan ebedî hayatın tohumlarını, bu kısa dünyada güzel atmaktır.

- Bu dünyayı bir imtihan kabul edersek; imtihanın soruları bellidir, cevapları da Kur'an-ı Kerim'de verilmiştir. "Şu davranışların karşılığı Cennet, şu davranışların karşılığı Cehennem" denmiştir. Hatta, geçmişte yaşamış, Allah'a karşı gelmiş toplulukların başına gelen olaylar da örnek gösterilmiştir.

Herşey bu kadar açıkken insan neden kendini Cennet'e götürecek işler yapmaz? Neden Allah'ın kendine haram ettiği içki, faiz, kumar, zina gibi huylarından vazgeçmez? Bunun sebebi; dünyaya aşırı bağlanması ve yanlış eğitim almış olmasıdır.

- Bazı büyükler, dünyayı abartılı makyajlarla çirkinliğini gizlemiş, ihtiyar bir kadına benzetirler. İnsan, aldandığını anladığı zaman iş işten geçer.

- Hz. Mevlâna şöyle der: “Şefkat ve merhamette güneş gibi ol.

Başkalarının kusurunu örtmekte gece gibi ol.

Yardım ve cömertlikte akarsu gibi ol.

Alçak gönüllülükte ve tevazuda toprak gibi ol.

Ya olduğun gibi görün, ya görüdüğün gibi ol.”

Sıkıntı ve Musibetlere Karşı Bakış Açımız Nasıl Olmalı?

- İmanlı insan, bu dünyayı “Cennet’in bekleme salonu” gibi görür. Bu bekleme salonunda başına gelenlerin hepsini hoş görür, çünkü burada sabredince Cennet’e kavuşacaktır.

Mümin her haliyle kârlıdır. Hoşuna gitmeyen durumlarla karşılaşınca, sabreder, sevaba girer. Sevdiği, hoşuna giden olaylarla karşılaşır, şükreder, sevaba girer.

Müslüman, yenilgiyi imtihan sayar. Başarıyı ise Allah’ın lütfu sayıp, gurura kapılmaz.

- İnsan bu dünyada maruz kaldığı sıkıntı ve musibetlere âhuret inancıyla sabreder, Allah’a tevekkül eder, rahatlar. İnanmayan insanın böyle bir şansı yoktur. İnanmayan insan başına gelen olaylarla bunalır. Hayır ve şerrin Allah’tan olduğuna inanma, insana dayanma gücü verir; İslâm’ı yaşayan insan, Allah’tan ümidini kesmez, imanı sayesinde bunalıma düşmez.

- Bazı insanların imtihan olarak gördükleri olaylar, diğer insanlar için şükretmeye vesiledir. Mesele, olaylara bakış açımızı değiştirmek, hep iyi gözle bakabilmektir. Ortaya yarım

bardak su koyduğumuzda; iyimser insan, “Ne güzel bardağın yarısına kadar su dolu” der. Kötümser insan ise, “Ne kötü bardağın yarısını boş bırakmışlar” der. İşte olaylar da aynen böyledir. Aynı olaydan bazı insanlar, mutlu olurken, diğerleri mutsuz olabilir.

Biz hep mutlu olan insanlardan olmaya gayret etmeliyiz. Bazı insanların ayakları çamurun içindedir. Fakat onlar hep, kafalarını kaldırıp, yıldızlara bakar, mutlu olur, içinde buldukları çamuru hiç görmez. Bazı insanlar ise devamlı içinde bulunduğu çamuru görür, kafasını hiç yukarı kaldırmaz, çamurla yaşar, çamurla ölür.

- İnsan, bulunduğu ortamda mutlu ise başarılı bir insandır. Mutlu olmak, zengin olmaya, şöhretli olmaya, sınavı başarmaya bağlı değildir.

- Herşey ya bizzat güzeldir yani ya kendi güzeldir, ya da sonuç itibariyle güzeldir. Bir güle baktığımızda, gülün kendisi güzeldir. Gübreye baktığımızda pis kokulu olduğundan, güzel bir şey olarak görmeyiz, ama gübre sonuç itibariyle güzeldir. O gübre öyle kokulu maddeleri, bünyesinde barındırdığı için beslediği gül, o kadar güzel kokulu ve güzel renktedir.

Aynı şekilde doğum sancılı ve zordur ama sonucu çok güzel bir bebektir. Demek ki, baktığımız olaylarda bizzat kendinde güzellik göremezsek, sonucunda güzellik görmeye çalışalım. En zorlu ve soğuk geçen kışlar güzel değilse de; en güzel baharların, en zorlu kışlardan sonra geldiğini hatırlayalım.

- Dünyayı bir savaş meydanı gibi düşünelim. Savaş meydanında askerler, silahlarını doğrultmuş her an ateşe hazır vaziyette dururlar. İnsanın durumu da bu şekildedir. Herkes imtihan olduğu konuya karşı siper almış durumdadır. Sizin imtihanınız var da başkasının yok mudur? İnsanların

ortamları farklı, kişiler farklı, ekonomik durumları farklı, görüşleri farklı, imtihan oldukları konular farklıdır. Fakat herkes imtihanıdır. Olaylara bakış açımızı değiştirip, herşeye olumlu yönde bakarsak, bu dünyada isyan etmeden, imtihanımızı güzel verir, ebedî mutluluğa kavuşabiliriz.

- Kadın evliyâlardan Râbia-tül Adeviyye: “İnsan acılardan zevk alamıyorsa, gerçek imana erememiştir.” der.

Beterin beteri:

İçinde bulunduğumuz durum ne kadar dayanılmaz görünse de, daha ağır şartlarda yaşayanların varlığını unutmamalıyız. Hz. Musa (a.s) bir gün Tur dağına giderken yol üstünde bir adam görmüş. Adamcağız yarı beline kadar kumlara gömülmüş vaziyette duruyormuş. Hz. Musa'ya demiş ki: “Ey Musa, hâlimi görüyorsun o kadar yoksul ve perişanım ki, ne yiyecek ne içecek birşeyim var. Çıplaklığımı gizlemek için, işte böyle kendimi kumlara gömüyorum da rezil olmaktan kurtuluyorum. Gelip, geçenlerin verdiği yiyeceklerle yaşıyorum. Bu dünyada benden daha kötü durumda kim olabilir? Lütfen Rabbine durumumu arz et de, bana bir kurtuluş nasip etsin.” Hz. Musa (a.s), adama çok acımış ve “Rabbime durumu arz edeceğim” buyurmuş. Dönüşte bu adamı görmek ve durumunda bir değişiklik olup olmadığını anlamak istemiş. Fakat adamı yerinde bulamamış. Bir süre yürüyüp, civardaki bir vahaya gelmiş. Burada bir köhne kuyu ve üç beş ağaç varmış, duyduğu bir sesle Hz. Musa (a.s) irkilmış. Metrelerce uzayan hurma ağaçlarından birinin tepesinden geliyormuş ses: “Ey Musa, benim ben. Hani sana durumundan şikâyet eden adam. Bu dünyada benden daha kötü durumda kimse olamaz sanmıştım. Meğerse benim elbisesizlik sebebiyle kumlara gömülmüş hâlimden daha da kötüsü varmış. Sen gittikten sonra bir kum

fırtınası çıktı. İçine gömüldüğüm kumları alıp, gitti. Ben çıplak kaldım, sonra bu ağacın tepesine sığındım. Sığındım ama beni burada kim görecektir de acıyıp, ekmek verecek, su verecek? Meğer benim önceki hâlim ne iyiymiş. Ben bunu anlamayarak, Rabbime karşı nankörlük yaptım. Durumumu, daha kötüsü olmayacak derecede kötü gördüm. Şimdi yanlışımlı anlıyor, hem senden, hem de Rabbimizden özür diliyorum ve bu hâlimden hiç şikâyetçi olmuyorum. Çünkü bu hâlimden daha kötüsü mümkündür.”

Bu sebeple daima şükür halinde bulunmalı, çünkü şükür nimetin artmasına sebep olur. Şikâyet ise, üzüntü üretir, şikâyet edilen konuyu ağırlaştırır. “Beterin beteri var” sözünü devamlı hatırlayalım.

- Bu dünyadaki sıkıntılarımız Allah’a tam tevekkül edemediğimizden kaynaklanıyor. Elimizden geleni yaptıktan sonra gerisini Allah’a bırakmalıyız. Tevekkül etmeyen insanın hâli şuna benzer: Bir gemiye binip, elimizdeki yükü sırtımızda taşıyoruz. Hâlbuki yükümüzü yere bıraksak veya üzerine oturarak rahatlayacağız. Böyle gemideyken eşyasını elinde taşıyan biri komik duruma düşer. Malını gemiye bırakmamakla geminin kaptanına güven duymamış olur. Eğer binmiş olduğu dünya gemisinin kaptanına her bakımdan insan güvense, ağır yükleri üzerinden atar. Yükünü dünya gemisine bırakır, o geminin sahibine yani Allah’a güvenir. Etrafa ibretle ve tevekkülle bakar. Allah’a dua edip, teslimiyet gösterir.

- Bizim yaptığımız hata şudur: Biz dünyayı düzeltmeye çalışıyoruz. Fakat dünyayı yöneten, düzelden, idare eden var. Biz kendimizi düzeltmeliyiz.

Bir öğrencinin ödev kağıdının bir yüzünde dünya haritası, diğer yüzünde ise insan resmi vardı. Kazayla bu öğrencinin ödev kağıdı yırtılıyor. Çocuk dünya haritasını düzeltmeye

çalışıyor fakat başaramayınca babasından yardım istiyor. Babası dünya haritasını doğru şekilde yerleştiremeyeceğini anlayınca, çocuğuna “daha sonra bakabileceğini, şimdi işinin olduğunu” söylüyor. Çocuk uğraştığı kağıdı doğru şekilde yapıştırıyor. Babası şaşkınlıkla nasıl yaptığını sorduğunda, çocuğun cevabı şöyledir: “Baba, haritanın arkasındaki insanı düzeltince, dünya kendiliğinden düzeldi, yerli yerine oturdu.”

Biz de kendimizi yani insanı düzelttiğimizde, dünya düzelecek; yolsuzluk, hırsızlık kalmayacak.

- Başımıza bir kötülük, bir musibet gelmiyorsa, Allah’ın sevgili kulu olduğumuzu düşünmeyelim. Firavun, bir diş ağrısı bile çekmemiştir.

- İnsanoğlunun şikâyet edip durduğu fakirlik, hastalık, sakatlık, belâ ve musibet dönemleri hayatında çok kısa bir süreyi işgal etmekte ve daima gelip, geçici olmaktadır. Ayrıca bu süreler âhiret hesabına çok kazançlar getirir.

- Ağzımıza götürdüğümüz tek lokmanın dahi mâliki biz olamayız. Zira o tek lokmanın hazırlanıp, soframıza gelmesi için Allahû Teâlâ’nın yarattıkları, elbirliği içinde çalışmıştır.

Madem ki, herşeyin sahibi Allah’tır, öyleyse, sahip olduğu mülkte tasarruf etme (istediği şekilde idare etme) hakkına da yalnız O sahiptir. Mülk sahibi, mülkünde istediği gibi tasarruf edebilir. Terzinin, model kullandığı insan üzerinde elbiseyi kesip biçmesinin ve uzatıp kısaltmasının hakkı olduğunu kabul ederiz de, aynı hakkı Cenâb-ı Hakk’a çok görürüz.

- Dünyada heveslerine göre yaşamaya çalışanlar, âhirette hiç de hoşlarına gitmeyecek bir hayatla karşılaşır. Burada çekilecek sıkıntılar ve katlanılan mahrumiyetler, orada kazanılacak ganimetlerin katlanarak verilmesine sebep olur. “İzzetime yemin olsun ki, ben kuluma ne iki korkuyu ne de iki

emniyeti veririm. Eğer kulum dünyada benden emin (korkusuz) olarak hareket ederse, ben onu kıyamet günü korkuturum. Şayet kulum bu dünyada benden korkarsa, ben onu kıyamet gününde emin (korkusuz) kılarım.” Hadis-i kutsi (Bezzar, Müsned, 14/342)

- Allah (c.c), sevdiği kuluna dert verir. Servet verir, geri alır. Sağlık verir, geri alır, rütbe verir, aşağılara indirir. Bunu yapmasındaki sebep; o kul sabrederse, kulunun Cennet’teki derecesini yükseltmektir. “Benim kulum ne yapıyor, şükrediyor mu, sabrediyor mu, yoksa isyan mı ediyor” diye bakar. Yapılacak şey; Namaz kılıp, dua edip, Allah’a tam tevekkül etmektir. Bugünlerin geçeceğini düşünüp, sabretmektir. Eğer bu durum geçmezse de her zaman Allahû Teâlâ’nın bizim yanımızda olduğunu bilmemiz yeterlidir. Nerede olursak olalım, Allah bizimledir.

- Efendimiz (sav) şöyle buyurmuştur: “Allah Teâlâ’nın hayrını murad ettiği kul, belaya maruz kalır.” (Taberani) Biz ise bir iki dua eder, sonra da duam kabul olmadı” der, işin içinden çıkarız. Oysa sıkıntılardan kurtulmak için duanın tesiri büyüktür.

- Peygamberlerin yaşadığı acıların karşısında, bizim çektiklerimizin çok basit olduğunu görürüz.

Meselâ, Hz. Zekeriya (a. s) testereyle ortadan ikiye kesilmiş, Hz. Yahya (a. s) başı kesilerek şehit edilmiş, Hz. İsa (a.s) ise zâlimlerin ellerinden göklere yükseltilerek kurtarılmış, Peygamber Efendimiz (sav), en ağır işkencelere, hakaretlere, saldırılara uğramıştır. Peygamber Efendimiz (sâv) anne karnında 6 aylık iken babasını, 6 yaşında annesini, 8 yaşında dedesini, 51 yaşında amcasını kaybetmiştir.

• Dünyada zulüm, belâ, musibet sadece kötülere gelmiyor. Hatta daha çok iyilere isabet ediyor. Zira, Cenâb-ı Hakk, sevdiklerini daha ağır imtihanlardan geçiriyor. Gönüllerini dünyevî sevgilere değil, Kendisine bağlamaları için insanları uyarıyor. Cenâb-ı Hakk bir kulunu severse, dünyayı ona küstürür, çirkin gösterir. Kur'an-ı Kerim'de, En'âm sûresin 53. ayette Rabbimiz, "...Biz onların bir kısmını diğerleriyle imtihan ettik..." buyuruyor. İmtihan, hayatın her karesinde olacaktır. Eşimizle imtihan olduğumuz gibi, çocuğumuzla ve işimizle de imtihan olacağız. Bir imtihan bitince, "hayatımızın sonuna kadar rahat edeceğiz" diye bir durum yoktur. İmtihanımız, ömrümüzün sonuna kadar devam edecektir. Burada Cennet'i yaşarsak, öbür tarafa ne kalacak? Bu dünya ibadet ve imtihan yeridir. Ücret ve mükâfat yeri öbür dünyadır. İmtihanları geçmenin tek çaresi ibadet ve ihlâstır.

• Bazı insanın başı dertten kurtulmaz, arka arkaya dert gelir. Bu durum iki sebepten dolayıdır: Birincisi, kişi günah işlemiştir. İkincisi ise bu kuluna, Allah (c.c) dünyada çektiriyor ki, kıyâmet günü bu kulu kendisine tertemiz gelsin istiyor. İnsanın tevbe etmesine ve aklının başına gelmesine sebep olur. Âlimler, "Şefkat tokadı, terbiye tokadı" derler. Demek ki insan günah işlediğinde bu dünyada da âhirette de musibete uğrayabilir veya Allah (c.c) kulunun derecesini yükseltmek için dert verir.

• Büyük velîler başlarına bir musibet gelmediği zaman, "Rabbim beni unuttu mu acaba?" diye üzüntü duymuş. İnsan devamlı iyilik içerisinde, devamlı sağlık içerisinde, üzüntüden uzak olduğu zaman özenilecek durumda değildir, çünkü insan acılarla olgunlaşıyor, kâmil imana ulaşıyor. İnsan, dara düştüğü zaman Allah'a daha çok yaklaşıyor. Deprem olduktan birkaç dakika sonra insan öyle bir namaz kılıyor ki;